

POEZII

Angela Ribinciuc

Din volumul „Cubul de aer” - Editura Parnas, Iași, 2002

Astăzi voi trăi pentru mine

*Fiecare om își alege pentru ce să trăiască.
Unii agonisesc. Alții călătoresc,
învață, iubesc, ori, mai rar, dăruiesc.
Sunt și persoane care,
încercând să facă puțin din toate acestea,
acumulează renunțări.*

*La final, nimeni nu ia nimic.
Dacă am înțelege cât de repede se termină totul
am ști, poate, mai ușor, să selectăm
lucrurile cu adevărat importante.
Ne-am face ordine în tot și am trăi
fiecare zi ca și cum ar fi ultima.*

*Însă, odată prinși în vârtejul zilelor,
nu facem decât să ne măcinăm încet,
până la ultima picătură,
Tinerețea. Speranța. Viața.*

*Ce-ar fi să spunem într-o zi:
Astăzi voi trăi pentru mine.*

Cine suntem

*Vise care se împlinesc înainte de a fi fost plăsmuite.
Oameni care ne uimesc în fiecare zi.
Lacrimi care se transformă în început de surâs.
Dimineți în care simțim că toate lucrurile ne sunt prietene.*

*Memoria ne-a fost dată pentru a păstra
doar ceea ce ne ajută să fim astăzi mai puternici decât ieri.
Trebuie să ne ridicăm ori de câte ori este nevoie.*

*Înțelegând că nimic nu se oprește la jumătatea drumului,
găsim în cădere forța unui nou început.
Din când în când, privindu-ne în ochi,
vedem limpede cine suntem.*

*Valoarea negată nu poate fi învinsă.
Liniștea interioară se clădește pe certitudini.*

Sufletul - pradă unei noi încercări

*Nu cred că există om care să nu poată iubi.
Există doar oameni care se tem de suferință
și de aceea nu acceptă să-și lase sufletul
pradă unei noi încercări.
Ei trec, astfel, pe lângă o posibilă împlinire
sau pe lângă un posibil eșec.*

*Nimeni nu poate ști dinainte
când și cum se va sfârși o iubire,
care va fi prețul și cine-l va plăti.*

*Nu cred că există om pe care dragostea
să nu-l facă mai bun. Și mai frumos.
Și-atunci, de ce ne închidem inima și refuzăm
să primim lumina unei astfel de stări?*

*Sunt oameni care ne pot schimba în bine.
Nu finalitatea contează, cât transformarea din fiecare.
Nu trebuie să așteptăm o zi anume
sau să ne programăm când să ne îndrăgostim.*

*Trebuie doar să credem în puterea iubirii
care ne ajută să fim noi.*

Ultimii vinovați

*Lupta cu timpul. Care macină tot.
Trăim pe fugă, visăm pe fugă,
ne bucurăm și ne întristăm
cu repeziciunea clipei care se duce.*

*Încă o dimineață, încă o ceașcă de cafea.
O privire fugară în oglinda realității.
O vorbă bună, printre atâtea altele rele.
Mai pierdem un prieten, definitiv.*

*Un telefon, vocea pe care o așteptăm,
aducătoare de liniște.
Și apoi, vârtejul.
Imagini, culori, chipuri, cuvinte –
crâmpie de trecut amestecate cu prezentul dur.*

*Adunăm în noi totul pentru ca,
din când în când, atunci când nu mai putem,
să ne descărcăm pe cei care sunt ultimii vinovați.*

*Apoi, o luăm de la capăt.
Altă zi, altă ceașcă de cafea, altă porție de realitate
pe care o înghițim nemestecată.*

*Până când, într-o zi, brusc,
descoperim că am îmbătrânit.*